

عصر خلفای نخستین

مقدمه

در درس قبل با دستاوردهای عظیم نهضت اسلامی در عصر نبوی آشنا شدید و درباره مشکلات و مسائل که در سال‌های پایانی زندگی پیامبر ایجاد گردیده بود، مطالبی خواندید. در این درس ضمن بررسی عملکرد جانشینان پیامبر تا شهادت امام علی، به مسئله فتوحات مسلمانان در خارج از شبہ جزیره عربستان و درگیری‌ها و جنگ‌های داخلی جامعه اسلامی پرداخته می‌شود. در پایان نیز دوره حساس و پرآشوب خلافت کوته امام حسن و دلایل و چگونگی صلح او با معاویه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

رهبری جامعه پس از پیامبر

محمد جز فرستاده خدا نیست که پیش از او نیز رسولانی آمده‌اند، پس اگر بمیرد یا کشته شود، شما به روش گذشتگانتان باز خواهید گشت؟

(سوره آل عمران / آیه ۱۴۶)

رسوم عصر جاهلی، از جمله رسم شیخوخیت: کهنسالی از جمله مهم‌ترین شرایط احراز ریاست و فرماندهی جامعه جاهلی بود، برخی با همین تصور از پذیرش جانشینی علی که کمتر از ۳۵ سال داشت، امتناع کردند.

به رغم آنکه پیامبر در غدیر خم، امام علی را به عنوان جانشین خود معرفی کرد، عواملی موجب گردید آن حضرت نتواند اداره حکومت اسلامی را پس از وفات پیامبر عهده‌دار شود. مهم‌ترین این عوامل عبارت‌اند از:

۱- بقایای خصلت‌های اخلاقی و آداب و

فکر کنید و پاسخ دهید:

پیامبر ﷺ در واپسین روزهای عمر، اسامه

جوان را به فرماندهی سپاهی عظیم گماشت. به نظر شما آیا می‌توان رابطه‌ای میان این تصمیم ایشان با پیش‌بینی برخی بروز مخالفت برخی با جانشینی امام

علی ﷺ پیدا کرد؟

۲- حسادت و کینه توزی : نقش بی‌نظیر و

ارزنده امام علی ﷺ برای پیشرفت اسلام در طول دوران رسالت پیامبر ﷺ و عشق عمیق رسول خدا ﷺ نسبت به او، حسادت افراد بسیاری را برانگیخته بود؛ گروهی نیز به سبب آنکه یک یا چند تن از اعضای خانواده و قبیله‌اشان در جنگ‌های مختلف به وسیله امام علی ﷺ کشته شده بودند، کینه آن حضرت را به دل داشتند.^۱

یک توضیح

در غزوهٔ خندق وقتی عمرو بن عبدود از دلیران نامدار عرب از خندق عبور کرد و هماورده خواست، هیچ کس از مسلمانان داطلب رزم تن به تن با عمرو نشد، تا اینکه علی ﷺ پیش آمد و گفت: من به مبارزة او می‌روم. پیغمبر گفت: «این ابن عبدود است» و علی ﷺ بی‌هیچ تزلی پاسخ داد «من هم ابن ابی طالبم». گویند وقتی وی به مبارزة عمرو می‌رفت، پیغمبر گفت: اینک تمام اسلام به مبارزه با تمام کفر بیرون شد. این سخنان ستایش آمیز پیامبر ﷺ، علی ﷺ را نزد مسلمانان محبوب‌تر کرد.

بودند، به این شرایط خطرناک دامن می‌زد.

انتخاب جانشین پیامبر ﷺ : در حالی که امام علی ﷺ و برخی از صحابه مشغول انجام مراسم تدفین پیامبر ﷺ بودند، در گوشہ دیگری از مدینه به نام سقیفه بنی ساعده و در پی گفت و گویی کوتاه، اما پر تنش بین سران انصار و مهاجر، ابوبکر با پشتیبانی جدی عمر بن خطاب و ابو عبیده جراح به عنوان جانشین رسول خدا ﷺ انتخاب گردید و اعتراض امام علی ﷺ و برخی دیگر از مسلمانان که نسبت به نادیده گرفتن دستور پیامبر ﷺ ابراز نارضایتی می‌کردند نیز به نتیجه نرسید.

۳- رقابت و امتیاز طلبی گروه‌های مختلف:

از یکسو انصار با استناد به خدمات و نقش خود در تأسیس و پیروزی حکومت اسلامی، جانشینی پیامبر ﷺ را حق خود می‌دانستند، و از سوی دیگر سران قریش مدعی انحصار جانشینی پیامبر ﷺ در قبیله خود بودند. افزون بر آن در میان تیره‌های مختلف قریش نیز رقابت وجود داشت. پیامبر ﷺ از بنی هاشم بود و بسیاری از تیره‌های دیگر قریش مایل نبودند که خلافت نیز در این خانواده استمرار یابد.

۴- توطئه‌های پنهان : فتنه‌های دشمنان دیرینه اسلام مانند ابوسفیان که در لباسی جدید به فکر ایجاد اختشاش و تفرقه میان مسلمانان و لطمeh زدن به اسلام

۱- مورخان تنها تعداد کسانی که با ضربت علی ﷺ در جنگ بدر کشته شدند را پیش از ۱۴ تن ذکر کرده‌اند که حظله پسر ابوسفیان و برادر معاویه از جمله آنان بود.

خلافت ابوبکر (۱۳-۱۱ق)

سپاه اسلام در مقابل سپاه پر شمار و مجهر امپراتوری های

ساسانی و روم معلول عوامل زیر است :

۱- فشارهای داخلی و نابسامانی های اجتماعی :

تشدید تبعیض ها و فقدان حداقلی از عدالت در نظام طبقاتی ساسانیان و ظلم و خشونت امپراتوری روم شرقی بر مناطق تحت سلطه اش (شام، مصر و ...)، موجب بروز نارضایتی گسترده و احساس نیاز به تغییر و رهایی در مردم این مناطق شده بود.

۲- جاذبه اسلام : این مسئله به ویژه در مورد ایرانیان که اسلام را با تعالیم آغشته به خرافات دین زردشت و سلطه بی حد و حصر موبدان مقایسه می کردند، بیشتر صدق می کرد.

۳- رفتار انسانی و صلح طلبانه سرداران سپاه

اسلام : مردم سرزمین هایی که مورد حمله سپاهیان مسلمان واقع می شدند، اجازه داشتند با پرداخت مالیاتی تحت عنوان جزیه بر دین خود باقی بمانند و در امنیت کامل جامعه اسلامی قرار بگیرند. ساکنان شهرها و روستاهای زیادی در ایران، مصر و شام به این طریق با مسلمانان به توافق رسیدند.

پیامدهای فتوحات

اگرچه فتوحات موجب گسترش قلمرو حکومت اسلامی و افزایش شمار مسلمانان گردید؛ اما این مسئله پیامدهای نامطلوبی نیز داشت. از آن جمله اند :

۱- ارائه الگویی ناقص و انحرافی از دینداری :

بیشتر افراد سپاه اسلام در دوران فتوحات را بدويان یا اعراب نو مسلمانان تشکیل می دادند که از تربیت دینی کاملی برخوردار نبودند، به این دلیل محتوا و پیام دین اسلام به شکلی ناقص و بعضًا تحریف شده در نواحی مفتوحه انتشار یافت.

ابوبکر کمتر از سه سال حکومت کرد. مهم ترین رویدادهای عصر خلافت او عبارت اند از :

۱- اعزام سپاه اسامه : این سپاه به دستور پیامبر ﷺ باید به جنگ با رومیان می رفت، اما حرکت آن تا زمان خلافت ابوبکر به تأخیر افتاد.

۲- سرکوب مخالفان و شورش های داخلی : گروه هایی از اعراب بادیه نشین با رحلت پیامبر ﷺ بار دیگر به شرک و بت پرستی باز گشتند. برخی قبایل نیز با امتناع از پرداخت زکات به خلیفه بر استقلال خود تأکید می کردند.^۱ ابوبکر با سرکوب آنان، کار مدعیان دروغین نبوت را نیز یکسره ساخت.

۳- آغاز فتوحات در مناطق تحت سلطه ایران و روم : در زمان خلافت ابوبکر جنگ و گریز قبایل عرب در مرازهای حکومت ساسانی شدت گرفت. در امتداد سرکوب مرتدان، خلیفه به سپاهیان مسلمان دستور داد در سرحدات امپراتوری های ساسانی و روم شرقی جهاد کنند.

این فتوحات ضمن انتشار اسلام در سرزمین های جدید، موجب توجه اذهان به خارج از شبه جزیره و حفظ آرامش درونی جامعه اسلامی می گردید.

خلافت عمر بن خطاب (۲۳-۱۳ق) : گسترش

قلمرو اسلامی

ابوبکر قبل از مرگ، عمر بن خطاب را به جانشینی خود منصوب کرد. پیروزی های گسترده مسلمانان در نبرد با دو قدرت مهم آن روز یعنی ایران و روم و فتح سرزمین های وسیعی از ایران، شام و مصر مهم ترین رویداد عصر خلافت خلیفه دوم به شمار می آید. سرعت پیشرفت

۱- این دسته اخیر قطعاً مرتد (یعنی بازگشته از دین) نبودند ولی خلیفه تمامی آنها را مرتد قلمداد کرد.

رفاه طلبي و ثروت اندوزي مبتلا کرد. وقتی خليفة دوم توزيع مساوی درآمدهای عمومی را کنار گذاشت، روحیه مال اندوزی همراه با تبعیض‌های اقتصادی در جامعه اسلامی تشديد گردید و در دوره خليفة سوم به اوج خود رسید.

۲- تقویت روحیه رفاه طلبی و تضعیف ارزش‌های معنوی: با آنکه سادگی رفتار و منش مسلمانان از مهم‌ترین عوامل پیشروی و پیروزی آنان بود، اما در درازمدت ثروت فراوانی که در بی‌گسترش فتوحات به جامعه اسلامی سرازیر گردید، بسیاری از مسلمانان را به

ب) توضیح

خليفة سوم چگونه انتخاب شد؟

عمرین خطاب پس از آنکه در بی‌یک سوء قصد محروم گردید و مرگ خود را تزدیک دید، تصمیم‌گیری در مورد خلافت پس از خود را به‌عهده سورایی از مسلمانان باسابقه گذاشت. اعضای این شورا عبارت بودند: از علی بن ابی طالب علیه السلام، عثمان بن عفان، عبدالرحمن بن عوف، طلحه بن عبیدالله، زبیر بن عوام و سعد ابن ابی وقاص که در میان آنان، عبدالرحمن بن عوف از حق داوری نهایی برخوردار بود. پس از گفت‌وگوهایی میان اعضاء، عبدالرحمن بن عوف، تعهد به رعایت سه شرط را برای خليفة بعدی ضروری دانست: عمل به کتاب خدا، پیروی از راه و روش پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم و پیروی از روش شیخین (ابو بکر و عمر). او ابتدا شرایط خود را به علی بن ابی طالب علیه السلام عرضه داشت. آن حضرت دو شرط نخست را پذیرفت، اما حاضر نشد به رعایت شرط سوم متعهد گردد؛ ولی عثمان هر سه شرط را پذیرفت و عهده‌دار منصب خلافت شد، گرچه به تعهداتش پایند نماند.

این خاندان را بر بخش‌های گستره‌ای از سرزمین‌های اسلامی مسلط ساخت. فزونخواهی اشرافیت اموی، تجمل‌گرایی و رفاه طلبي مقامات لشکری و کشوری و تبعیض‌های گستره در جامعه اسلامی، کم کم به بروز و توسعه نارضایتی عمومی انجامید. البته منتقدان خلیفه انگیزه‌های متفاوتی داشتند، برخی مانند ابوذر غفاری و عمار یاسر نگران فراموش شدن دین و از میان رفتن سنت‌های نبوی بودند و برخی مانند طلحه و زبیر امتیازاتی برابر با اشرافیت اموی می‌خواستند. به هر حال بی‌توجهی خلیفه به انتقادها و برخورد نادرست اطرافیان او با معتبرسان، منجر به اوج گیری خشم مخالفان و بروز شورش عظیمی شد که در نتیجه آن خلیفه توسط افرادی ناشناس به قتل رسید.

خلافت عثمان بن عفان (۳۵-۲۴ ق)
در دوران عثمان، لشگرکشی و فتوح پیگیری شد و سپاه اسلام در ایران، ارمنستان، آسیای صغیر و شمال آفریقا پیروزی‌های چشمگیری به دست آورد. در این زمان برای نخستین بار نیروهای مسلمان به خاک اروپا قدم گذاشتند. نیروی دریایی مسلمانان تأسیس شد و تا جزیره قبرس پیش رفت. در ایران نیز بزدگرد سوم در حالی که بی‌کس و یاور مانده بود، به دست آسیابانی در مرو کشته شد و حکومت ساسانی منقرض گشت (۳۱ ق).

اعتراض به عملکرد عثمان: خلیفة سوم از بنی امیه بود و اگرچه خود از مسلمانان با سابقه شمرده می‌شد، اما ضعف او در مقابل زیاده‌خواهی و منفعت طلبی خویشاوندانش، راه را برای سلطه طلبي امویان گشود و

در غزوهٔ تبوک ابوذر از سپاه اسلام جا ماند. او پس از چند روز، با تحمل مشقت‌های بسیار خود را به سپاه رساند. پیامبر ﷺ با مشاهدهٔ ابوذر از جای برخاست و او را در آغوش گرفت و فرمود: «خوش آمدی ابوذر، خدا تو را رحمت کند، که تنها می‌آیی، تنها می‌میری و تنها از خاک برانگیخته می‌شوی». ابوذر به سبب اعتراض بر عثمان به آبادی دور افتادهٔ ربذه تبعید شد و همان‌جا درگذشت.

خلافت علی بن ابی طالب (ع) (۳۵-۴۰ق)

سوگند به کسی که دانه را شکافت و جانداران را آفرید، اگر انبوه آن جماعت نمی‌بود و گرد آمدن آنان حجت را بر من تمام نمی‌کرد و خدا از عالمان پیمان نگرفته بود که در برابر شکمبارگی ستمکاران و گرسنگی ستمدیدگان خاموشی نگزینند، ریسمان این کار (خلافت) را برگردانش می‌افکندم.

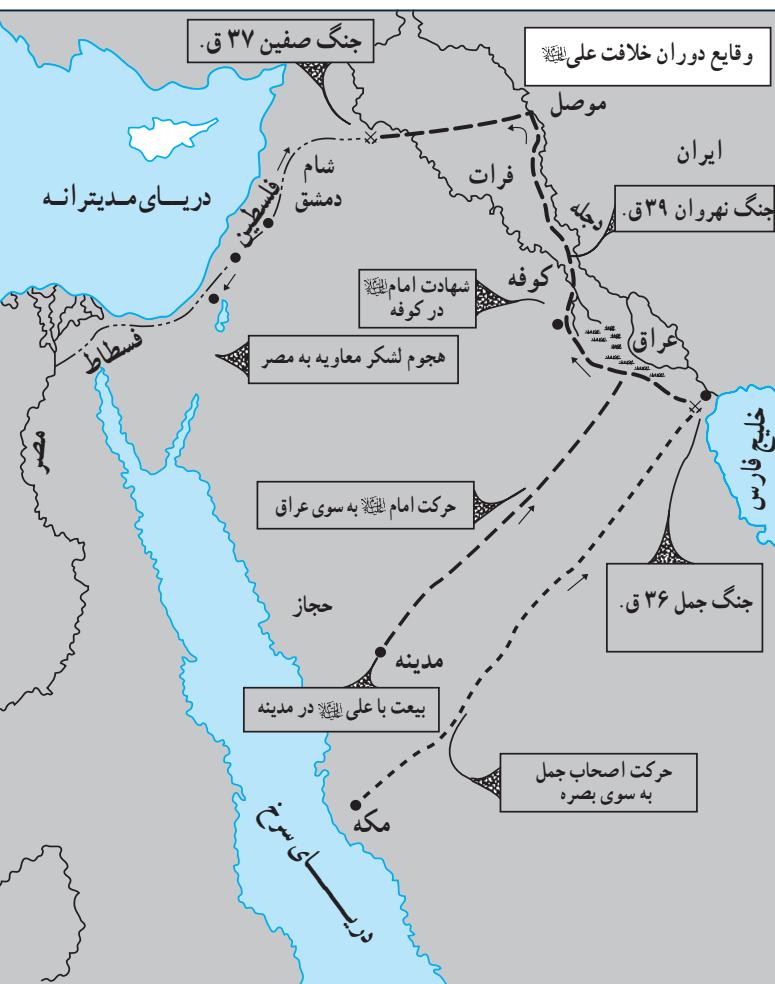
(نهج البلاغه / خطبهٔ ۳)

۱- امتیاز طلبان : شیوهٔ مدیریت و حکومت

عثمان در توزیع ثروت‌های عمومی و عزل و نصب‌های سیاسی و نظامی موجب گردید روحیهٔ برابری و برادری دینی عصر نبوی کمرنگ گردیده، افرادی به اتكای سابقهٔ مسلمانی یا نقش داشتن در توسعهٔ و گسترش اسلام، خواهان امتیازات اقتصادی و سیاسی ویژه باشند. به علاوهٔ کسانی مانند طلحه و زبیر که در شورش علیه عثمان دخالت داشتند، خود را مستحق دریافت امتیازات خاصی از امام علی علیهم السلام می‌دانستند و حاضر به پذیرش رویهٔ امام برای گسترش عدالت اجتماعی و اقتصادی نبودند. آنان گرچه در آغاز با امام بیعت کردند؛ اما چندی بعد بیعت خود را شکستند^۱ و در مقابل او به صفات آرایی پرداختند. کوشش‌های امام علی علیهم السلام برای دفع فتنه بی‌نتیجه ماند

پس از قتل عثمان، مسلمانان به امام علی علیهم السلام پیشنهاد کردند تا سکانداری جامعهٔ بحران‌زده اسلامی را عهده‌دار شود. آن حضرت با توجه به شناختی که از مردم زمانهٔ خود داشت، ابتدا از قبول آن پیشنهاد سر باز زد؛ اما سرانجام به اصرار مردم خلافت را پذیرفت. امام در نخستین اقدام حکومتی خود والیان و استانداران دورهٔ عثمان را عزل کرد و به توزیع عادلانهٔ ثروت‌های عمومی اهتمام ورزید. تلاش آن حضرت برای احیای روش حکومتی پیامبر ﷺ و توسعهٔ عدالت اجتماعی - در جامعه‌ای که بیست و پنج سال با ارزش‌های اجتماعی عصر نبوی فاصله گرفته بود - با مشکلات و مخالفت‌های فراوانی روبرو گردید. مخالفان اصلی حرکت‌های عدالت طلبانه امام علی علیهم السلام عبارت بودند از :

۱- به همین دلیل به ناکنین (پیمان شکنان) معروف شدند.

کرد آنان را به راه راست هدایت نماید و مانع آشوبگری شود، اما خوارج بر جهالت و تعصب خود سماحت کردند و سرانجام در مقابل امام آماده اقدام نظامی شدند. امام به ناچار در نهروان در برابر آنان ایستاد. با نصیحت امام علی بیشتر خوارج از اردو خارج شدند. بقیه در جنگ کشته شدند یا از معركه گریختند.

در طول سال‌های درگیری امام با مخالفان و دشمنان عدالت، عده‌ای نفع خویش را در کناره گیری و ارزواطلیبی دیدند و در جدال حق و باطل سکوت کردند. گوشه گیری این گروه که در تاریخ به قاعده‌نی (برجای نشستگان) معروف شدند، در واقع جبهه امتیاز طلبان و اشرافیت مال اندوز را تقویت و جبهه حق را تضعیف کرد.

و جنگ جمل بر آن حضرت تحمیل شد. این جنگ در اطراف بصره اتفاق افتاد و امام پس از پیروزی بر اصحاب جمل (طلحه، زبیر و عایشه) به کوفه رفت و آن شهر را مرکز خلافت خود قرار داد.

۲- امویان و وابستگان آنها : امویان در دوران سه خلیفه اول بر جامعه اسلامی نفوذ و سیطره یافتند. از جمله معاویه فرزند ابوسفیان از سوی خلیفه دوم حاکم شام شد و روز به روز بر دامنه قدرت و نفوذ خود در شام و مصر افزود. قدرت و ثروت معاویه و سایر افراد خاندان اموی در دوره خلافت عثمان به اوج خود رسید. این گروه که در تاریخ به قاسطین (ستمکاران) معروف گشتند هرگز حاضر به واگذاری قدرت و حتی تحمل حکومت امام علی علی نبودند. آنان به سرکردگی معاویه، به بهانه خونخواهی عثمان، به مخالفت با علی علی و سرکشی در مقابل او پرداختند و جنگ دیگری بر جامعه اسلامی تحمیل کردند. این جنگ در منطقه صفين - جایی در حدود مرز عراق و شام - رخ داد. در آستانه پیروزی سپاه امام، با دسیسه عمرو عاصی که در اردوی امویان بود، سپاهیان معاویه قرآن‌ها را بر سر نیزه کردند و خواستار حکمیت شدند. کوشش یاران صادق امام مانند مالک اشتر به نتیجه نرسید و پیشنهاد حکمیت به سبب کوتاه بینی برخی از افراد سپاه امام علی علی براو تحمیل شد. به این صورت معاویه از شکست قطعی نجات یافت.

۳- خوارج : این افراد که به مارقین نیز معروف شده‌اند، همان کسانی بودند که در بحبوحه جنگ صفين، امام را وادار به قبول حکمیت کردند، اما وقتی دریافتند معاویه آنان را فریب داده، پشیمان شدند، ولی به جای سرزنش خود، در یک اقدام غیر منطقی، امام را مورد نکوهش قرار دادند. امام بالمالیمت و از طریق موعظه سعی

یک توضیح

ملاک داوری

چون بسیاری از مخالفان امام علی ع را چهره‌های سرشناسی تشکیل می‌دادند که به ظاهر دارای اعتبار دینی بودند، آن حضرت به سختی می‌توانست مردم ظاهربین را در مقابل آنان بسیج نماید. امام در یک سخنرانی تاریخی و در کلامی نفر به مردم گوشزد نمود به جای آنکه صرفًاً موقعیت ظاهری افراد را ملاک تشخیص حق و باطل قرار دهنده، نخست برای شناسایی حق از باطل تلاش کرده، سپس حق را ملاک داوری درمورد افراد، اندیشه‌ها و رفتارهای آنان بدانند.

حاضر به همراهی وی در نبردی دیگر نبودند. امام رنجیده خاطر از فتنه دشمنان، شهادت یاران و سستی همراهانش، همچنان برای سامان بخشیدن اوضاع جامعه اسلامی در تلاش بود که سرانجام در ۱۹ رمضان سال ۴۰ ق در مسجد کوفه، با شمشیر زهرآلود ابن ملجم - از بقایای خوارج نهروان - مجرروح شد و دو روز بعد به شهادت رسید.

روزهای پایانی خلافت امام علی ع : ماجرای حکمیت و درگیر شدن امام با فتنه خوارج، موجب سرکشی بیشتر معاویه گردید. بنابراین، امام پس از جنگ نهروان تصمیم گرفت بار دیگر برای رویارویی با امویان مهیا شود؛ اما در حالی که بهترین یاران امام مانند محمد بن ابی بکر و مالک اشتر با دسیسه‌های معاویه کشته شدند، مردم کوفه

یک توضیح

بخشی از خطبه امام خطاب به کوفیان

به کسانی گرفتار شده‌ام که چون آنها را می‌خوانم، جواب نمی‌دهند. نفرین بر شما، برای نصرت و یاری دین خدا منتظر چه هستید؟ آیا باوری نیست که شما را گرد آورد؟ آیا غیرتی نیست که شما را تکان دهد؟ در میان شما ایستاده‌ام و فریادکنان یاری و همراهی می‌طلبم، ولی سخن مرا گوش نمی‌دهید و فرمانم را پیروی نمی‌کنید. سوگند به خدا، درخانه‌ها بسیارید و در زیر پرچم‌های جنگ اندک. به من خبر رسید که لشکر معاویه به شهر انبار وارد شد و یکی از لشکریان آنها به خانه یک زن مسلمان و یک زن غیر مسلمان داخل شده و دستبند و گردن بند او را گرفت؛ ولی آنان توانستند مانع او شوند. اگر مرد مسلمانی از شنیدن این واقعه از حزن و اندوه بمیرد، بر او ملامت نیست.

بررسی است: زهد و ساده زیستی امام؛ ممانعت او از هرگونه سوءاستفاده افراد - حتی اعضای خانواده‌اش - از اموال

با وجود همه درگیری‌ها و آشوب‌ها، حکومت کوتاه اما پر فراز و نشیب امام از جهات مختلف قابل توجه و

ب) تشدید جنگ روانی علیه امام حسن ع از طریق فرستادن جاسوسان و مزدورانی برای فتنه‌گری، تفرقه افکنی و شایعه پراکنی در سرزمین‌های اسلامی به خصوص عراق مرکز خلافت امام حسن ع

۲- امام حسن ع برای مقابله با سرکشی معاویه اقدام به سازماندهی سپاه کرد. اما او نیز مانند پدرش فاقد سپاهی یک دست، با انگیزه و مطیع بود. جز افراد انگشت‌شماری که تا پای جان حاضر به همراهی با امام بودند، بقیه افرادی سست عنصر و کم انگیزه بودند و به راحتی در مقابل مبلغ ناچیزی که توسط جاسوسان معاویه به آنان پیشنهاد یا پرداخت می‌گردید، به سپاه معاویه می‌پیوستند و یا حداقل سپاه امام را ترک می‌کردند. سستی و زبونی کوفیان در برابر وسوسه‌های جاسوسان و حیله‌گری‌های یاران معاویه نه تنها موجب ناکامی امام علی ع در جنگ صفين گردید که سپاه امام حسن ع را نیز در جنگ سبات در آستانه شکست قرار داد. دسیسه‌ها و شایعات دشمن چنان تزلزل و اغتشاشی در میان کوفیان ایجاد کرد که افراد دسته دسته گریخته و یا به سپاه معاویه می‌پیوستند، برخی حتی به خیمه امام یورش بردند، آن را غارت کردند. کار به جایی رسید که امام را زخمی کرده، فرش زیر پای او را ربوتدند.

در چنین شرایطی، امام تصمیم نهایی را برای ادامه جنگ یا خاتمه آن به معبدود یاران باقیمانده خود سپرد و فرمود اگر اهل نبرد هستید تا پای جان بجنگیم و اگر زندگی را به مرگ در راه خدا ترجیح می‌دهید، با معاویه صلح کنیم؛ آنان راه دوم را پذیرفتند و امام برای جلوگیری از وقوع شکستی قطعی که می‌توانست جان و مال همه مردم عراق را در مقابل سپاه شصت هزار نفری معاویه به مخاطره اندازد، خلافت را با شرایطی به معاویه واگذار

و امکانات عمومی؛ رسیدگی به طبقات محروم جامعه و اهتمام به برخورداری آنها از حداقل امکانات زندگی؛ رفع هرگونه تبعیض اجتماعی و اقتصادی و تلاش برای توسعه عدالت و امنیت برای همه مردم اعم از مسلمانان باسابقه، تازه مسلمانان غیر عرب (موالی) و حتی غیر مسلمانان (اهل ذمه)؛ صبر و تحمل ستودنی در مقابل مخالفان – البته تازمانی که امنیت جامعه را بر هم نمی‌زندند – و حتی دستور به مدارا با کسی که به قتل او اقدام کرده بود، از جلوه‌های کم نظری حکومت علی ع بود.

پژوهشگران تاریخ اسلام زندگانی امام علی ع را به سه دوره تقسیم کرده‌اند :

۱- بیست و سه سال جهاد در راه خدا [دوران پیامبر صلی الله علیه و آله و آله و آله]

۲- بیست و پنج سال سکوت برای حفظ وحدت مسلمانان [دوران سه خلیفه اول]

۳- پنج سال مبارزه برای استقرار عدالت [دوران خلافت]

خلافت امام حسن مجتبی ع

پس از شهادت امام علی ع، مردم مناطقی چون کوفه، یمن، فارس و بصره با فرزندش امام حسن ع بیعت کردند؛ اما عواملی چند موجب گردید که امام حسن ع ناچار به کناره‌گیری از خلافت شود، از جمله آنکه :

۱- تلاش معاویه برای تسلط بر سرتاسر سرزمین‌های اسلامی پس از شهادت امام علی ع به اوج خود رسید. معاویه مانند گذشته از دو راه به پیشبرد اهداف خود برداخت :

الف) مهیا کردن قوای نظامی چند هزار نفری برای

جنگ

امام حسن ع پس از صلح با معاویه، همراه خانواده خود به مدینه بازگشت. معاویه تمام تعهدات خود را زیر پا نهاد و مردم عراق که بیشترین تقصیر را در تنها گذاشتن امام علی ع و امام حسن ع و در نتیجه پیروزی معاویه داشتند، بیشترین رنج و خسارت را در طول حکومت او و سایر خلفای اموی متتحمل شدند.

کرد. مهم‌ترین تعهدات معاویه در پیمان صلح با امام حسن ع عبارت بود از:

- ۱- براساس کتاب خدا و سنت نبوی حکومت کند.
- ۲- از دشنام به امام علی ع و آزار شیعیان و پیروان او پرهیز نماید.
- ۳- جانشینی برای خود تعیین نکند.

پرسش‌های نمونه

- ۱- چه عواملی موجب گردید پس از رحلت پیامبر ص، به سفارش او در مورد جانشینی امام علی ع عمل نشود؟
- ۲- تحولات مهم جامعه اسلامی را در زمان خلیفه دوم تحلیل کنید.
- ۳- مسائل مهم جامعه اسلامی در زمان خلیفه سوم چه بودند؟
- ۴- حضرت علی ع در طول خلافتش با چه مشکلات اجتماعی روبرو بود؟
- ۵- گروه‌های مخالف حضرت علی ع را نام برد، دلایل سرکشی آنان را در برابر امام ذکر کنید.
- ۶- مواد صلح نامه امام حسن ع با معاویه بیانگر چه واقعیت‌هایی در جامعه آن روز است؟

اندیشه و جست و جو

- ۱- جریان یکی از فتوح مسلمانان را در ایران گزارش کنید.
- ۲- آیا تاکنون فیلمی درباره تاریخ اسلام در عصر خلفای نخستین دیده‌اید؟ به نظر شما مهم‌ترین قسمت‌های آن فیلم کدام‌اند؟ چرا؟
- ۳- شیوه انتخاب چهار خلیفه نخست را با هم مقایسه کنید. از این مقایسه چه نتایجی می‌توان گرفت؟
- ۴- درباره رفتار امام علی ع با موالی یا غیر مسلمانانی که در جامعه اسلامی زندگی می‌کردند، مطلبی تهیه کنید.
- ۵- با بررسی نمونه‌های تاریخی، درباره معنای بیعت و کارکردهای سیاسی و اجتماعی آن در جامعه اسلامی قرون نخست، مطلبی تهیه کنید.